

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 16C/94/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314209302
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Fekete
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2015:1314209302.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred sudkyňou Mgr. Ivanou Fekete, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti odporcovi: V. N., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom L. XX, Z., zastúpeného opatrovníkom X. M., pracovníčkou Okresného súdu Bratislava I, o zaplatenie 12 082,72 eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 12 082,72 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške:

- 9% ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.04.2010 do zaplatenia,
- 9% ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.05.2010 do zaplatenia,
- 9% ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.06.2010 do zaplatenia,
- 9% ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.07.2010 do zaplatenia,
- 9% ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.08.2010 do zaplatenia,
- 9% ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.09.2010 do zaplatenia,
- 9% ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.10.2010 do zaplatenia,
- 9% ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.11.2010 do zaplatenia,
- 9% ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.12.2010 do zaplatenia,
- 9% ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.01.2011 do zaplatenia,
- 9% ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.02.2011 do zaplatenia,
- 9% ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.03.2011 do zaplatenia,
- 9,25% ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.04.2011 do zaplatenia,
- 9,25% ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.05.2011 do zaplatenia,
- 9,25% ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.06.2011 do zaplatenia,
- 9,50% ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.07.2011 do zaplatenia,
- 9,50% ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.08.2011 do zaplatenia,

-9,50% ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.09.2011 do zaplattenia,
-9,50% ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.10.2011 do zaplattenia,
-9,25% ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.11.2011 do zaplattenia,
-9 % ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.12.2011 do zaplattenia,
-9 % ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.01.2012 do zaplattenia,
-9 % ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.02.2012 do zaplattenia,
-9 % ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.03.2012 do zaplattenia,
-9 % ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.04.2012 do zaplattenia,
-9 % ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.05.2012 do zaplattenia,
-9 % ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.06.2012 do zaplattenia,
-8,75 % ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.07.2012 do zaplattenia,
-8,75 % ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.08.2012 do zaplattenia,
-8,75 % ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.09.2012 do zaplattenia,
-8,75 % ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.10.2012 do zaplattenia,
-8,75 % ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.11.2012 do zaplattenia,
-8,75 % ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.12.2012 do zaplattenia,
-8,75 % ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.01.2013 do zaplattenia,
-8,75 % ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.01.2013 do zaplattenia,
-8,75 % ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.02.2013 do zaplattenia,
-8,75 % ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.03.2013 do zaplattenia,
-8,75 % ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.04.2013 do zaplattenia,
-8,50 % ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.05.2013 do zaplattenia,
-8,50 % ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.06.2013 do zaplattenia,
-8,50 % ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.07.2013 do zaplattenia,
-8,50 % ročne zo sumy 163,28 Eur od 21.08.2013 do zaplattenia,
-8,50 % ročne zo sumy 5388,24 Eur od 06.09.2013 do zaplattenia, všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume v sume 724,50 euro, v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia v sume 1 868,56 euro, k rukám právneho zástupcu navrhovateľa v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania zo dňa 17. 04. 2014 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal navrhovateľa na zaplatenie sumy 12 082,72 eura s príslušenstvom a náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia.

Navrhovateľ svoj návrh na začatie konania odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1105/2009/CE zo dňa 04. 11. 2009 uzatvorenej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 a navrhovateľom, postúpila spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., a X. V. uzatvorili zmluvu o splátkovom úvere č. 0630246515, na základe ktorej sa Slovenská sporiteľňa, a.s. zaviazala poskytnúť X. V. úver v sume 350 000,- Sk (= 11 617,87 eura) a X. V. zaviazal splatiť poskytnutý úver v pravidelných mesačných splátkach po 4 919,- Sk (= 163,28) vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, platiť úroky, poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať podmienky dohodnuté v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach. Dňa 12. 06. 2006 bola zároveň uzatvorená dohoda o ručení medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. a odporcom, ktorou sa odporca zaviazal, že uspokojí pohľadávku spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s. voči X. V. v prípade, ak ten neuhradí spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s. pohľadávku riadne a včas a to aj bez doručenia výzvy na plnenie X. V.. Ten dňa 25. 08. 2008 zomrel, pričom Okresný súd Pezinok konanie o prejednaní dedičstva po poručiteľovi X. V. pre nemajetnosť zastavil. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 19 244,24 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 17 189,33 eura a príslušenstva v sume 2 054,91 eura. Odporca odo dňa postúpenia pohľadávky k dnešnému dňu neuhradil žalovanú sumu ani len čiastočne. Mimoriadna splatnosť úveru nastala v zmysle oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa 22. 08. 2013. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil splátky úveru splatné od 20. 04. 2010 do 20. 05. 2016 v počte 74 a celkovej výške 12 082,72 eura. Navrhovateľ uviedol, že medzi Slovenská sporiteľňa, a.s. a X. V. vznikol obchodný záväzkový vzťah podľa § 497 až § 507 Obchodného zákonníka.

Podľa § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) pokiaľ neurobí iné opatrenia, môže súd ustanoviť opatrovníka aj účastníkovi, ktorého pobyt nie je známy, ktorému sa nepodarilo doručiť na známu adresu v cudzine alebo ak je doručenie písomnosti v cudzine spojené s ťažko prekonateľnými prekážkami, ktorý je postihnutý duševnou poruchou alebo ktorý nie je schopný zrozumiteľne sa vyjadrovať.

Súd prostredníctvom Registra obyvateľov SR, príslušných OO PZ SR, Sociálnej poisťovne zisťoval pobyt odporcu, avšak s negatívnym výsledkom a preto mu uznesením č.k. 16C 94/2014-79 zo dňa 08. 04. 2015 ustanovil v zmysle § 29 ods. 2 O.s. opatrovníka X. M., pracovníčku Okresného súdu Bratislava I.

Navrhovateľ k veci ešte uviedol, že odporca dňa 12. 06. 2006 podpísal dohodu o ručení v celkovej výške 11 617,87 eura (= 350 000,- Sk), pričom z poskytnutého úveru uhradil X. V. sumu v celkovej výške 232,36 eura (= 7 000,- Sk), z čoho vyplýva, že X. V. uhradil len poplatok za poskytnutie úveru bez ďalšej úhrady splátky úveru. Navrhovateľ uviedol, že zmluva o splátkovom úvere č. 0630246515 bola uzavretá dňa 12.06.2006, pričom v období do 31.12.2007 sa vzťahovali ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a na iné zmluvy upravené v 8. časti Obchodného zákonníka, ako aj na zmluvu podľa § 55 Občianskeho zákonníka. Zmluva o úvere bola upravená v Obchodnom zákonníku. V dôsledku toho sa na účastníkov úverovej zmluvy nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ustanovení § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka (Spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanoveniami § 53 a 54 tohto zákona a spotrebiteľské zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch aj s ustanovením § 55 ods. 1, ak ide o náležitosti zmluvy, a s ustanovením § 57 tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona). Novelizovaným ustanovením § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa nespravujú nároky vzniknuté pred 01.01.2008 a neposudzuje sa ani platnosť právnych úkonov vzniknutých pred 01.01.2008. To znamená, že

pokiaľ pred dňom 01.01.2008 bola uzavretá zmluva o úvere, kde bol dlžník spotrebiteľom, tak, ako v danom prípade, nie je možné práva a povinnosti vzniknuté pred 01.01.2008 z tej to zmluvy posudzovať podľa ust. § 52 až 54 Občianskeho zákonníka. Právne vzťahy zo zmluvy o úvere uzavretej pred 01.01.2008 sa spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Správnosť aplikácie ustanovení Obchodného zákonníka na vzťahy vzniknuté zo zmluvy o úvere opätovne potvrdil Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí zo dňa 24.03.2015 sp. zn.: 7MCdo 9/2014, ktorým zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove a rozsudok okresného súdu Vranov nad Topľou pre nesprávne právne posúdenie, kedy tieto súdy nesprávne aplikovali Občiansky zákonník na predmetný zmluvný vzťah. V súvislosti s aplikáciou Obchodného zákonníka na vzťahy vzniknuté zo zmluvy o úvere navrhovateľ poukázal na nasledovné rozhodnutia:

- rozhodnutie NS SR, sp. zn. 2MCdo 3/2011 zo dňa 28.04.2011;

- rozhodnutie NS SR sp. zn. 6 MCdo 4/2012 zo dňa 27.03.2013, kde hlavným záväzkovým vzťahom, z ktorého navrhovateľ vyvodzuje svoj nárok je v danom prípade zmluva o úvere, ktorá sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka. Aj právny vzťah medzi navrhovateľom ako ručiteľom a odporcom ako dlžníkom bolo preto potrebné posúdiť podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Následne aj na otázku premlčania navrhovateľom uplatneného nároku bolo treba aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Ak preto Krajský súd záväzkový vzťah medzi navrhovateľom a odporcom, včítane otázky premlčania posúdil podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, aplikoval na vec nesprávny predpis;

- rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 15Co/132/2013 zo dňa 21.11.2013

- rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 15Co/28/2013 zo dňa 30.10.2013;

- rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 9Co/138/2013 zo dňa 20.02.2014 - z charakteru zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty vyplýva, že ide o zmluvu uzavretú ako spotrebiteľskú, jej základným charakterom však je charakter absolútneho obchodného záväzkového vzťahu podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka. V spotrebiteľskom vzťahu platí aj zákonná úprava ochrany spotrebiteľských úverov zákonom č. 258/2001 Z. z. Tento zákon výrok nemožno vykladať tak, že akýkoľvek úver medzi dodávateľom a spotrebiteľom je výlučne úverom uzatvoreným podľa tohto zákona s vylúčením možnosti aplikácie Obchodného zákonníka. Úprava spotrebiteľských úverov osobitným predpisom nenahrádza všeobecnú právnu úpravu v Obchodnom zákonníku. Zákon o spotrebiteľských úveroch je lex specialis k všeobecnej právnej úprave, ktorá môže mať základ v Občianskom zákonníku, ale v Obchodnom zákonníku. Ak teda účastníci uzatvorili platnú zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty s tým, že je uzatvorená podľa Obchodného zákonníka, na ich zmluvný vzťah sa bude aplikovať režim Obchodného zákonníka aj v časti premlčania jednotlivých nárokov, a teda je potrebné postupovať podľa § 391 ods. 1 a § 397 Obchodného zákonníka;

- rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, zo dňa 30.04.2014, sp. zn. 11Co/71/2013

- rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, zo dňa 12.09.2013, sp. zn. 9Co/157/2013, pokiaľ sa týka otázky premlčania nárokov z úverovej spotrebiteľskej zmluvy, tu je potrebné uviesť, že spotrebiteľská zmluva je absolútna obchodná zmluva, ktorá sa riadi právnym režimom Obchodného zákonníka. Aj pre takúto zmluvu po 01.04.2004 platia všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, uvedené v § 52 - § 54, resp. § 60 Občianskeho zákonníka. Premlčanie sa teda aj v spotrebiteľských zmluvách majúcej formu absolútneho obchodu spravuje výlučne Obchodným zákonníkom podľa § 397 Obchodného zákonníka. Ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba 4 roky;

- rozhodnutie NS SR, sp. zn. 4Obo 54/2007, zo dňa 17.06.2008.

V neposlednom rade navrhovateľ poukázal na to, že dohoda o ručení je zabezpečovacou zmluvou a nespĺňa charakter spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Na základe uvedeného je zrejmé, že pri uzatváraní dohody o ručení odporca nemal postavenie spotrebiteľa. Rovnaký právny názor vyslovil aj Súdny dvor Európskej únie vo veci C 45/96 (Bayerische Hypotheken und Wechselbank proti Edgard Dietzinger), v ktorej uviedol, že na ručiteľa sa nevzťahuje ochrana v zmysle ochrany spotrebiteľa, a že za spotrebiteľa rozhodne nemožno považovať osobu, ktorej nie sú určené služby.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. (ďalej len „O.s.p.“) súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihladne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd pojednával dňa 11. 06. 2015 v neprítomnosti odporcu podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p., keďže odporca zastúpený opatrovníkom, sa na pojednávanie nedostavil, i keď mal doručenie predvolania vykázané riadne a včas.

Podľa § 118 ods. 4 O.s.p. ak sa pojednávanie neodrokuje, pred jeho skončením súd vyzve účastníkov, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci. Na záver súd uznesením vyhlási dokazovanie za skončené.

Podľa § 120 ods. 4 O.s.p. súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Súd na tomto pojednávaní vyhlásil uznesenie o skončení dokazovania podľa § 118 ods. 4 a § 120 ods. 4 O.s.p. a rozhodol vo veci samej tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu navrhovateľa, a listinnými dôkazmi, a to: zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 12. 06. 2006, dohodou o ručení zo dňa 12. 06. 2006, všeobecnými obchodnými podmienkami spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s., zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 04. 11. 2009, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 20. 11. 2009, oznámením o mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 22. 08. 2013, pokusom o zmier zo dňa 22. 08. 2013, výpisom z obchodného registra spoločnosti navrhovateľa a Slovenská sporiteľňa, a.s., ako aj ďalšími listinnými dôkazmi, založenými v spise, a zistil nasledovný skutkový stav veci, preukázaný vykonaním týchto dôkazov.

Spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653 (ďalej len „Banka“) a X. V., r.č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Dlžník“) uzatvorili dňa 12. 06. 2006 zmluvu o splátkovom úvere č. 0630246515 (ďalej len „Zmluva o úvere“), na základe ktorej sa Banka zaviazala poskytnúť Dlžníkovi úver v sume 350 000,- Sk (= 11 617,87 eura) a Dlžník sa zaviazal poskytnutý úver Bankou splatiť, platiť úroky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v Zmluve o úvere.

Zo zmluvy o úvere vyplývalo, že:

- výška úroku predstavovala sumu 350 000,- Sk (= 11 617,87 eura);
- išlo o spotrebný bezúčelový úver (druh úveru);
- úroková sadzba bola premenlivá a vo výške 10,90 % ročne určená v deň uzatvorenia Zmluvy o úvere (typ a výška úveru);
- úver bol poskytnutý jednorázovo a bezhotovostne (spôsob poskytnutia úveru);
- poplatok za poskytnutie úveru predstavoval sumu 7 000,- Sk z prostriedkov úveru;
- poplatok za správu úveru predstavoval sumu 50,- Sk mesačne;
- splátka úveru predstavovala sumu 4 919,- Sk (= 163,28 eura);
- počet splátok bol stanovený na 119;

- konečná splatnosť úveru bola stanovená na deň 20. 05. 2016;
- splatnosť úrokov stanovená na posledný deň kalendárneho mesiaca;
- ročná percentuálna miera nákladov predstavovala výšku 5,40 %;
- jej súčasťou boli aj všeobecné obchodné podmienky Banky.

Banka a odporca uzatvorili dňa 12. 06. 2006 dohodu o ručení, v ktorej odporca písomne Banke ako veriteľovi vyhlásil, že ju uspokojí v prípade, ak Dlžník neuhradí Banke pohľadávku riadne a včas, a to aj bez doručenia výzvy na plnenie Dlžníkovi s vylúčením § 306 Obchodného zákonníka. Pod pojmom pohľadávka sa podľa čl. II bodu 1 písm. a) dohody o ručení považovala pohľadávka, ktorá vznikla zo Zmluvy o úvere v znení jej dodatkov a neskorších zmien, na základe ktorej Banka poskytla Dlžníkovi úver a ktorú tvorí istina, úroky, úroky z omeškania a všetky poplatky a náklady spojené s úverovou zmluvou. Odporca ako ručiteľ sa v čl. II bode 3 zároveň Banke zaviazal, že na prvú písomnú výzvu Banky obsahujúcu jej vyhlásenie, že Dlžník neuhradil pohľadávku (t.j. pohľadávka podľa čl. II bodu 1 písm. a) dohody o ručení) riadne a včas, uhradí túto pohľadávku banke v lehote určenej Bankou vo výzve, inak v lehote 10 pracovných dní od doručenia výzvy, a to aj bez doručenia výzvy na plnenie Dlžníkovi.

Dlžník dňa 25. 08. 2008 zomrel, pričom dedičské konanie vedené na Okresnom súde Pezinok bolo z dôvodu jeho nemajetnosti zastavené.

Banka a navrhovateľ dňa 04. 11. 2009 uzatvorili zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1105/2009CE, na základe ktorej došlo k odplatnému postúpeniu pohľadávok Banky na navrhovateľa, medzi ktorými bola aj pohľadávka Banky voči odporcovi z titulu odporcovho ručenia za dlh Dlžníka.

Navrhovateľ oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 20. 11. 2009, doručovaným odporcovi na adresu Račianska 49, Bratislava, oznámil odporcovi postúpenie pohľadávky Banky voči odporcovi vo výške 19 244,24 eura.

Navrhovateľ dňa 22. 08. 2013 oznámil odporcovi mimoriadnu splatnosť úveru a to ku dňu 22. 08. 2013 pozostávajúci z Bankou vyrátanej istiny v sume 17 189,33 eura ku dňu 04. 11. 2009 a bankou vyrátaného úroku z omeškania v sume 2 054,91 eura ku dňu 04. 11. 2009, čo celkovo predstavovalo dlh v sume 19 244,24 eura. Navrhovateľ zároveň toho istého dňa vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy a to pokusom o zmier.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 1 ods. 1 Obchodného zákonníka tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním.

Podľa § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. 06. 2006 (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva ďalej obsahuje

a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6, b) sankcie za porušenie zmluvy, c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek, d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 12. 2007 spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho v znení účinnom od 01. 01. 2008 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01. 01. 2008 do 31. 03. 2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01. 04. 2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 5b Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01. 05. 2014 (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 303 Obchodného zákonníka kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nesplnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

Podľa § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka veriteľ je oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, že dlžník nesplnil svoj záväzok v primeranej dobe po tom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval. Toto vyzvanie nie je potrebné, ak ho veriteľ nemôže uskutočniť alebo ak je nepochybné, že dlžník svoj záväzok nesplní, najmä pri vyhlásení konkurzu.

Podľa § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa § 392 ods. 1 Obchodného zákonníka pri práve na plnenie záväzku plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti). Ak obsah záväzku spočíva v povinnosti nepretržite vykonávať určitú činnosť, zdržať sa určitej činnosti alebo niečo strpieť, začína premlčacia doba plynúť od porušenia tejto povinnosti.

Podľa § 397 Obchodného zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Slovenský právny poriadok obsahuje duálnu právnu úpravu záväzkových vzťahov a to občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu, pričom vzťah Obchodného a Občianskeho zákonníka je vzťahom *lex specialis* ku *lex generalis* a teda právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje (§ 1 ods. 2 Obchodného zákonníka). Kolíznou normou určujúcou aplikáciu toho ktorého právneho režimu na súkromnoprávny vzťah je § 261 Obchodného zákonníka. Ide o kogentné ustanovenie, ktoré obsahuje kritéria, kedy sa záväzkový vzťah spravuje ustanovenia, resp. právnym režimom Obchodného zákonníka, pričom ak sa záväzkový vzťah nedá subsumovať pod relatívny, absolútny alebo fakultatívny obchodnoprávny vzťah, je použitie právneho režimu Obchodného zákonníka na daný záväzkový vzťah vylúčený a použije sa právny režim Občianskeho zákonníka. Podstatou absolútnych obchodnoprávných vzťahov je, že

bez ohľadu na povahu účastníkov, sa na daný absolútny obchodno-závazkový vzťah aplikuje právny režim Obchodného zákonníka. Medzi absolútne obchodnoprávne vzťahy patrí aj zmluva o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka a teda bez ohľadu na povahu jej účastníkov (či sú to podnikatelia alebo spotrebiteľia), aplikuje sa na tento záväzkový vzťah právny režim Obchodného zákonníka. To znamená, že ak Obchodný zákonník rieši danú problematiku komplexne (napr. premlčanie, ručenie atď.), je aplikácia Občianskeho zákonníka na danú problematiku vylúčená, pričom použitie Občianskeho zákonníka pripadá do úvahy len v tých prípadoch, kedy Obchodný zákonník danú problematiku vôbec neupravuje (napr. úprava zádržného práva, prístúpenia k záväzku a ďalšie) alebo upravuje len čiastočne (formou doplnenia ako napr. ustanovenia o zmluvnej pokute). Jednou z problematík, ktoré Obchodný zákonník nerieši je aj problematika spotrebiteľských zmlúv, ktorá je všeobecne upravená v Občianskom zákonníku a špeciálne v ostatných osobitných zákonoch (napr. zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa alebo zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľskom úvere). Z uvedeného vyplýva, že nakoľko Obchodný zákonník právnu úpravu spotrebiteľských zmlúv neupravuje, ani jej aplikáciu nevyklučuje, a ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľskú zmluvu majú kogentný charakter, je nevyhnutné aplikovať právnu úpravu spotrebiteľských zmlúv z Občianskeho zákonníka, ako aj osobitných zákonov, aj na obchodno-závazkové vzťahy, bez ohľadu na to či ide o relatívne, fakultatívne alebo absolútne obchodno-závazkové vzťahy, samozrejme len v prípade ak aplikácia úpravy spotrebiteľských zmlúv prichádza do úvahy, teda ak je účastníkom vyššie uvedeného obchodnoprávneho vzťahu spotrebiteľ (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka). Súdom načrtnutý vzťah Občianskeho a Obchodného zákonníka v súvislosti so spotrebiteľskými zmluvami potvrdila aj právna úprava spotrebiteľských zmlúv účinná od 01. 01. 2008, ktorá za spotrebiteľskú zmluvu považuje každú zmluvu bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Vzhľadom na zistený skutkový stav bolo nesporné, že Banka a Dlžník uzatvorili v písomnej forme zmluvu, ktorej obsah dohodnutý stranami zahŕňal podstatné časti zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, ktorá podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka predstavuje absolútny obchodnoprávny vzťah, ktorý sa bez ohľadu na povahu účastníkov spravuje ustanoveniami tretej časti Obchodného zákonníka. Rovnako bolo nesporné, že predmetnú zmluvu o úvere možno charakterizovať ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže dlžník vystupoval ako nepodnikateľ. Taktiež bolo nesporné, že predmetná zmluva predstavovala zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, preto bolo potrebné na daný záväzkový vzťah aplikovať aj osobitný zákon upravujúci spotrebiteľské úvery a to zákon č. 258/2001 Z.z., účinný v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere. Z vykonaného dokazovania vyplynulo aj to, že predmetná zmluva o úvere obsahovala všetky náležitosti podľa § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z.z. a Dlžníkovi na jej základe boli poskytnuté finančné prostriedky v sume 350 000,- Sk, to znamená, že nemožno považovať podľa § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. za neplatnú.

Taktiež bolo nesporné, že navrhovateľ ako právny nástupca Banky na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, si nárok voči odporcovi uplatnil z titulu odporcovho ručenia za záväzok Dlžníka, pričom na daný ručiteľský záväzok sa vzhľadom na charakter zmluvy o úvere aplikovala práva úprava ručenia z Obchodného zákonníka (§ 303 až 312), ktorá je upravená v Obchodnom zákonníku komplexne, a keďže pohľadávka navrhovateľa a dlh Dlžníka, ktoré odporca svojim ručením zabezpečil, majú právny pôvod v spotrebiteľskej zmluve, aj na ručiteľský záväzok odporcu, vzhľadom na jeho akcesorickú povahu k hlavnému (spotrebiteľskému) záväzku, sa aplikovala právna úprava spotrebiteľskej zmluvy.

V ručiteľskom vzťahu je podľa § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka veriteľ oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, že dlžník nesplnil svoj záväzok v primeranej dobe po tom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval. Ide však o dispozitívne ustanovenie a preto ho možno dohodou veriteľa s ručiteľom vylúčiť, čo sa stalo aj v tomto prípade, keďže v čl. II bodu 1 poslednej vety dohody o ručení sa Banka a odporca dohodli na vylúčení tohto ustanovenia. Na základe toho bol odporca ako ručiteľ povinný podľa čl. II bodu 3 dohody o ručení na prvú výzvu Banky (resp. jej právneho nástupcu) obsahujúcu jej vyhlásenie, že Dlžník neuhradil pohľadávku riadne a včas, uhradiť túto pohľadávku Banke v lehote určenej Bankou vo výzve, ak nebola určená, tak v lehote 10 dní.

Súd mal preukázané, že navrhovateľ vyzval odporcu ako ručiteľa na splnenie svojho ručiteľského záväzku dňa 22. 08. 2013 s lehotou na splatenie 15 dní a taktiež bolo nesporné, že odporca ako ručiteľ si tento svoj záväzok nesplnil.

Podstata právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv spočíva v ochrane spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany prostredníctvom všetkých zákonných ustanovení o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetkých iných ustanovení upravujúcich právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ a ktoré sa použijú vždy, ak je to na prospech spotrebiteľa (viď § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 03. 2015). To znamená, že zákon týmto svojim kogentným ustanovením núti aplikovať na každý záväzkový vzťah, ktorý možno definovať ako spotrebiteľský, všetky zákonné možnosti, ktoré umožňujú zlepšiť postavenie spotrebiteľa, pod podmienkou, že ide o zákonné možnosti súvisiace s ustanoveniami o spotrebiteľských zmluvách alebo ustanovenia upravujúcimi právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, teda len tie zákonné ustanovenia, ktoré sa dotýkajú problematiky spotrebiteľského práva. A naopak, ochrana spotrebiteľa neznamena, že sa v prospech spotrebiteľa použije akékoľvek ustanovenie Občianskeho zákonníka alebo iného zákona, ktoré problematiku spotrebiteľského práva neriešia, len za tým účelom, že to je pre spotrebiteľa výhodnejšie, napríklad uprednostnenie právnej úpravy v Občianskom zákonníku pred Obchodným zákonníkom. Pri ochrane spotrebiteľa je preto potrebné starostlivo zvážiť, ktoré ustanovenia zákonov skutočne smerujú na ochranu spotrebiteľa a ktoré sú pre spotrebiteľa len výhodnejšie, pričom ich účelom nikdy nebola ochrana spotrebiteľa a na ochranu spotrebiteľa sa len zneužívajú.

S účinnosťou od 01. 05. 2014 súd podľa § 5b zákona o ochrane spotrebiteľov ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Keďže ide o ustanovenie procesnoprávneho charakteru, súd ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada ex offo napr. na premlčanie aj v konaniach, ktoré začali pred účinnosťou tejto normy, resp. aj v konaniach o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv, ktoré boli uzavreté pred dňom účinnosti tejto normy, takže aj v tomto konaní musel súd ex offo skúmať, či nárok navrhovateľa vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy nie je premlčaný, resp. či neexistuje iná zákonná prekážka alebo dôvod priznania nároku navrhovateľa súdom.

Tu však vyvstala otázka, ktorú právnu úpravu premlčania je súd povinný v rámci vyššie uvedeného použiť, či je to právna úprava premlčania podľa Občianskeho zákonníka, ktorá sa môže javiť z hľadiska všeobecnej dĺžky premlčacej doby v dĺžke troch rokov ako pre spotrebiteľa priaznivejšia alebo právna úprava premlčania upravená v Obchodnom zákonníku, ktorej použitie by zodpovedalo základnému princípu vzťahu Obchodného zákonníka k Občianskemu zákonníku ako lex specialis ku lex generalis v súvislosti s použitím komplexnej právnej úpravy premlčania v Obchodnom zákonníku na absolútny obchodno-záväzkový vzťah, pri ktorom použitie Občianskoprávnej úpravy premlčania je vylúčené.

S účinnosťou od 01. 04. 2015 bolo ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka doplnené o tretiu vetu, podľa ktorej sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. To znamená, že aj pri posúdení premlčania nároku veriteľa z obchodnoprávneho záväzku - spotrebiteľskej zmluvy by sa uprednostnila právna úprava premlčania v Občianskom zákonníku pred tou z Obchodného zákonníka. Zákonodarca však opomenul špecifikovať v prechodných ustanovenia časovú pôsobnosť zákonnej úpravy Občianskeho zákonníka účinnnej od 01. 04. 2015 vyplývajúcej z § 52 ods. 2 tretej vety. Prechodné ustanovenia tvoria neoddeliteľnú súčasť takmer každej právnej úpravy a ich cieľom je zabezpečiť plynulý prechod z dosiaľ platného a účinného režimu úpravy spoločenských vzťahov do ich nového právneho režimu a majú jasne určiť pravidlá aplikácie starej a novej právnej úpravy na už v minulosti vzniknuté právne vzťahy. Taktiež je možné, aby prechodné ustanovenia mali retroaktívnu povahu, avšak nemali by ju mávať, pretože v slovenskom právnom poriadku je všeobecne retroaktivita (pravá) zakázaná. Tento zákaz retroaktivity sa premietol aj medzi základne zásady súkromného práva a to v záujme zachovania istoty a stability v súkromnoprávných vzťahoch,

teda zachovania istoty už v existujúcich právnych vzťahoch v prípade ich novej právnej úpravy. V zásade ide o to, aby sa v dôsledku novej právnej úpravy, už nadobudnuté práva nemohli odňať. Prípustná je tzv. nepravá retroaktivita, pri ktorej v podstate o spätnú účinnosť nejde. Podľa nej totiž, ak právne vzťahy vzniknuté pred účinnosťou novej právnej úpravy pretrvávajú aj po jej účinnosti, ich vznik, ako aj nároky z nich vyplývajúce sa posudzujú podľa doterajších predpisov. Vzhľadom na vyššie uvedené, sa súd pri posúdení premlčania nároku navrhovateľa neriadil § 52 ods. 2 vety tretej Občianskeho zákonníka a prednostne nepoužil právnu úpravu premlčania Občianskeho zákonníka a to s odkazom na zachovanie zásady istoty a stability v súkromnoprávných vzťahoch a zákazu (pravej) retroaktivity v spojení neexistenciou prechodného ustanovenia, ktoré by zaviedlo výnimku z tohto zákazu, resp. zásady, pričom aj pri zavedení nepravej retroaktivity by sa nárok posudzoval podľa doteraz platných predpisov, čo by v tomto prípade znamenalo posudzovať nárok z hľadiska jeho premlčania bez aplikácie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka.

Z toho dôvodu sa súd opäť musel vrátiť k nastolenej otázke, akú právnu úpravu premlčania použiť. Podľa názoru súdu právna úprava premlčania Občianskeho zákonníka, konkrétne úprava o všeobecnej dĺžke premlčacej doby v Občianskom zákonníku nesmeruje k ochrane spotrebiteľa. Rozdielna úprava premlčania je výsledkom legislatívneho procesu, ktorý vyústil do dvoch rôznych súkromnoprávných kódexov a preto právnu úpravu premlčania Občianskeho zákonníka nemožno chápať ako ustanovenia majúce dosah na ochranu spotrebiteľa a jeho právne postavenie. Taktiež nemožno konštatovať, že právna úprava premlčania Občianskeho zákonníka je pre spotrebiteľa priaznivejšia. Hoci všeobecná premlčacia doba podľa Občianskeho zákonníka je trojročná, čo sa pre spotrebiteľa javí výhodnejšie ako štvorročná premlčacia doba v Obchodnom zákonníku, skončenie premlčacej doby podľa Obchodného zákonníka je obmedzené dobou 10 rokov, čo sa tiež môže javiť ako výhoda pre spotrebiteľa. Vzhľadom na to súd rešpektoval základný princíp vzťahu Občianskeho a Obchodného zákonníka ako vzťah *lex specialis* ku *lex generalis* a na posúdenie premlčania použil právnu úpravu premlčania komplexne upravenú v Obchodnom zákonníku.

Podľa § 392 ods. 1 Obchodného zákonníka platí, že pri práve na plnenie záväzku plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti). Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru mal súd preukázané, že odporca mal svoj záväzok - zaplatenie úveru v sume 19 224,24 eura splniť do 15 dní od 22. 08. 2013, t.j. najneskôr do 06. 09. 2013 a teda premlčacia doba začala plynúť deň nasledujúci po splatnosti, t.j. dňa 07. 09. 2013. Keďže Obchodný zákonník neustanovuje inak, premlčacia doba je v zmysle § 397 Obchodného zákonníka pri tomto nároku (práve) navrhovateľa štvorročná. Vzhľadom na to by premlčacia doba nároku (práva) navrhovateľa na zaplatenie celého úveru z titulu ručiteľského záväzku odporcu voči navrhovateľovi márne uplynula dňa 07. 09. 2017. Keďže navrhovateľ si svoj nárok vyplývajúci z predmetných faktúr uplatnil na súde návrhom na začatie konania dňa 17. 04. 2014, čo bolo pred uplynutím vyššie uvedenej premlčacej doby, bol súd toho názoru, že nárok navrhovateľa premlčaný nie je. Rovnaký záver platí aj v prípade premlčania jednotlivých uplatnených splátok úveru, z ktorých najskôr splatná splátka úveru bola splatná dňa 21. 04. 2010, pričom návrh na začatie konania bol podaný dňa 17. 04. 2014, teda pred uplynutím premlčacej doby najskôr splatnej splátky úveru, z čoho vyplýva, že premlčanie nenastalo ani u ostatných, neskôr splatných splátok úveru.

Z celkovej sumy dlžného úveru si navrhovateľ uplatnil len sumu 12 082,72 eura (41x splátok úveru v sume 163,28 eura od 20. 04. 2010 do 20. 08. 2013 a 1x zosplatená zvyšná časť úveru v sume 5 388,24 eura), pričom súd tento nárok v zmysle všetkých vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení považoval za dôvodný, a preto návrhu navrhovateľa na začatie konania v celom rozsahu vyhovel.

Podľa § 324 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok zanikne, ak sa veriteľovi splní včas a riadne.

Podľa § 365 Obchodného zákonníka dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

Podľa § 369 ods. 1 prvej a druhej vety Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 517 ods. 2 druhá časť prvej vety Občianskeho zákonníka výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Nakoľko navrhovateľ a odporca nemali úrok z omeškania dohodnutý, navrhovateľovi omeškaním odporcu s platením súdom priznanej sumy vznikol nárok na úroky z omeškania podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Výšku úrokov z omeškania, nakoľko k omeškaniu odporcu prišlo po 15. 01. 2009, súd stanovil s odvolaním sa na § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom od 15. 01. 2009 do 01. 02. 2013. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná ku dňu uplatnenia si úrokom z omeškania navrhovateľom predstavovala výšku 1,0 % ročne od 21. 04. 2010 do 21. 03. 2011 a od 21. 12. 2011 do 21. 06. 2012, výšku 1,25 % ročne od 21. 04. 2011 do 21. 06. 2011, výšku 1,50 % od 21. 07. 2011 do 21. 10. 2011, výšku 1,25 % dňa 21. 11. 2011, výšku 0,75 % od 21. 07. 2012 do 21. 04. 2013 a výšku 0,50 % od 21. 05. 2013 do 06. 09. 2013, takže navrhovateľovi patria úroky z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov vyššie ako je uvedená základná úroková sadzba. Súd priznal navrhovateľovi právo na úroky z omeškania z priznanej sumy až do dňa reálneho zaplatenia tejto sumy odporcom navrhovateľovi.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 5 O.s.p. trovy konania určí súd podľa sadzobníkov a podľa zásad platných pre náhradu mzdy a hotových výdavkov. Určiť výšku trov môže predseda senátu alebo samosudca až v písomnom vyhotovení rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p. vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa zásady úspechu v konaní a navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal trovy konania za zaplatený súdny poplatok za návrh v sume 724,50 euro, ktoré je povinný odporca zaplatiť navrhovateľovi. Bankové spojenie pre úhradu trov konania navrhovateľovi je: účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený O. M. M., F..M., VS XXXXXXXXXXX, IBAN: M. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX.

Ďalej súd priznal navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia vyčíslené podľa § 151 O.s.p. v sume 1 868,56 euro, za 6 úkonov právnej služby, vypočítané podľa ust. § 9 ods. 1 a nasl. vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb á 287,14 euro za 1 úkon a to :

- prevzatie a príprava veci v sume 287,14 eura,
- podanie návrhu na začatie konania v sume 287,14 eura,
- účasť na pojednávaní dňa 07. 04. 2015 v sume 71,79 eura,
- účasť na pojednávaní dňa 07. 05. 2015 v sume 287,14 eura,
- vyjadrenie navrhovateľa zo dňa 01. 06. 2015 v sume 287,14 eura,
- účasť na pojednávaní dňa 11. 06. 2015 v sume 287,14 eura,
- 2x režijný paušál po 8,04 eura v celkovej sume 16,08 eura,
- 4x režijný paušál po 8,39 eura v celkovej sume 33,56 eura,
- 20 % DPH v sume 311,43 eura, ktoré je povinný zaplatiť odporca na účet právneho zástupcu navrhovateľa TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, vedený v U. Z., F..M.. - Z., č. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXXXXXXX, IBAN: M. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, v súlade s ust. § 149 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne na tunajšom súde, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súde prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z. z. exekučný poriadok (§ 251 ods. 1 O.s.p.)